

Regelrådets uppgift är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Finansdepartementet

Yttrande över Snabbare bredband i hela landet – åtgärder för en effektivare utbyggnad av gigabitinfrastruktur (SOU 2025:110)

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet bedömer att konsekvensutredningen inte uppfyller kraven i förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar.

Motivering till Regelrådets ställningstagande

Det remitterade betänkandet innehåller förslag som syftar till att komplettera de EU-rättsliga regelverken om utbyggnad av gigabitinfrastruktur.

Regelrådet har funnit brister i beskrivningen av förslagets påverkan på företagens kostnader och intäkter, konkurrens, om särskild hänsyn behöver tas till små och medelstora företag vid reglernas utformning och vilka åtgärder som har vidtagits för att förslaget inte ska medföra mer långtgående kostnader eller begränsningar än vad som bedöms vara nödvändigt för att uppnå dess syfte.

Regelrådet noterar att förslagsställaren anger att de främsta effekterna kommer av de EU-rättsliga regelverken men att dessa inte har utretts av förslagsställaren. Regelrådet vill i det avseendet poängtera att även effekter som kommer av överordnad EU-rätt behöver utredas. Detta eftersom om en påverkan uppstår för svenska företag behöver kostnader och andra effekter utredas, oavsett varifrån regelverket härstammar.

Som framgår av detta yttrande beskrivs vissa delasppekter på ett godtagbart sätt, som beskrivningen av problem och syfte, alternativa lösningar, effekter av om någon åtgärd inte vidtas, berörda företag, om särskilda hänsyn behöver tas till tidpunkten för ikraftträdande, behov av speciella informationsinsatser, om förslaget överensstämmer med eller går utöver EU-rätten, samt hur och när konsekvenserna av förslaget kan utvärderas.

Vid en sammantagen bedömning kan dock Regelrådet inte bortse från de brister som har identifierats i konsekvensutredningen.

Innehållet i förslaget

I betänkandet föreslås en ny lag och förordning med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gigabitinfrastruktur. Vidare föreslås ändring i följande författningar:

- Lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar
- Väglagen (1971:948)

- Plan- och bygglagen (2010:900)
- Lagen (2022:482) om elektronisk kommunikation
- Förordningen (2007:951) med instruktion för Post- och telestyrelsen
- Plan- och byggförordningen (2011:338)
- Förordningen (2016:602) om finansiering av Post- och telestyrelsens verksamhet
- Förordningen (2022:511) om elektronisk kommunikation

Samtliga nya och ändrade författningar föreslås träda i kraft den 12 maj 2026, i vissa fall med övergångsbestämmelser.

Den föreslagna nya lagen och förordningen kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1309 av den 29 april 2024 om åtgärder för att minska kostnaderna för utbyggnad av gigabitnät för elektronisk kommunikation, om ändring av förordning (EU) 2015/2120 och om upphävande av direktiv 2014/61/EU (i det följande omnämnd som GIA).

I den nya lagen föreslås att den som driver ett lokalt ägt elektroniskt kommunikationsnät som inte är ett allmänt elektroniskt kommunikationsnät ska ges samma rättigheter som operatörer ges i GIA.

Det föreslås att den myndighet som regeringen bestämmer ska vara behörigt organ att utföra funktionerna för den centrala informationspunkten enligt GIA. Innan en operatör ges möjlighet att via den centrala informationspunkten begära minimiinformation ska den lämna information om företaget och dess ledning till myndigheten med ansvar för den centrala informationspunkten. Myndigheten med ansvar har rätt att tillfälligt stoppa en sådan begäran, om det kan antas att Sveriges säkerhet riskerar att skadas om operatörens begäran besvaras.

Med operatör ska också jämföras den som driver ett lokalt ägt elektroniskt kommunikationsnät som inte är ett allmänt elektroniskt kommunikationsnät, så kallade byanät.

Nätoperatörer och offentliga organ ska söka sådana tillstånd som krävs för att ett tillträde till deras befintliga fysiska infrastruktur enligt GIA ska kunna realiserar. Det gäller dock inte sådana tillstånd som en operatör som begär tillträde själv kan söka. En begäran om samordning av ett bygg- och anläggningsprojekt enligt GIA får i vissa fall anses orimlig. Regeringen får lämna bemyndigande att utfärda föreskrifter gällande mer detaljer i flera avseenden kopplat till lagen.

Gällande tillståndsförfaranden får regeringen meddela föreskrifter om sådana skäl som kan medföra en förlängning av de tidsfrister som anges i GIA. Det föreslås också avvika från den så kallade bestämmelsen om tyst godkännande. Ett tillstånd ska inte anses beviljat om den behöriga myndigheten inte har prövat ansökan inom den tillämpliga tidsfristen enligt GIA. Staten eller en kommun ska ersätta en operatörs rena förmögenhetsskada som vållas av att operatörens ansökan om tillstånd genom försummelse inte har prövats inom den tillämpliga tidsfristen. Regeringen ska utse en eller flera myndigheter att vara behöriga organ att utföra uppgifter som tvistlösningsorgan. Beslut från tvistlösningsorgan gäller omedelbart, om inte myndigheten bestämmer något annat, och får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

I den nya förordningen föreslås att Post- och telestyrelsen (PTS) är tillsynsmyndighet och myndighet med ansvar för den centrala informationspunkten. I förordningen framgår också vilken minimiinformation som operatören behöver lämna till PTS. I förordningen föreslås också vissa kompletteringar till skyldigheter om tillträde, samordning och öppenhet. PTS får också bemyndigande att meddela föreskrifter i vissa avseenden. PTS och Förvaltningsrätten i Stockholm är föreslagna som tvistlösningsorgan. Förvaltningsrätten i Stockholm avgör tvister där PTS är en av de tvistande parterna. PTS avgör övriga tvister.

Ändringarna i övriga författningar innebär exempelvis att hänvisning görs till GIA, korrigeringar eftersom hänvisningar revideras, och att bemyndiganden lämnas.

Bedömning av delasppekter

Problembeskrivning och syftet med förslaget

Följande anges i betänkandet om uppdraget. Den 29 april 2024 antog Europaparlamentet och rådet GIA. Regeringen beslutade den 29 augusti 2024 att ge en särskild utredare i uppdrag att bland annat föreslå de anpassningar och kompletterande författningsbestämmelser som förordningen ger anledning till. Utredaren ska kartlägga de regelverk som kan anses omfattas av förordningens bestämmelser och föreslå nödvändiga ändringar eller kompletteringar. Utredaren ska lämna förslag om hur Sverige kan avvika från bestämmelsen om tyst godkännande i GIA samt ta ställning till behovet av undantag från befintliga eller föreslagna bestämmelser med hänsyn till nationell säkerhet eller skydd av andra väsentliga statliga funktioner. Vidare ska utredaren klargöra förutsättningarna för inrättandet av en nationell digital ingångspunkt och införandet av centrala informationspunkter och föreslå hur sådana system skulle kunna utformas. Förslag om behöriga nationella tvistlösningsorgan och sanktionsbestämmelser ska också lämnas. Utredaren ska också analysera om och i så fall föreslå hur tillträde till viss kritisk infrastruktur skulle kunna underlättas med bibehållen säkerhet. Förslag på åtgärder som syftar till att underlätta för operatörer vid gränsöverskridande tillståndprocesser ska lämnas.

I betänkandet anges att syftet med GIA är att bidra till en kostnadseffektiv och snabb utbyggnad av nät med mycket hög kapacitet för elektronisk kommunikation inom unionen. För att uppnå detta innehåller förordningen, i likhet med utbyggnadsdirektivet, bestämmelser om tillträde till befintlig fysisk infrastruktur och information om infrastrukturen, samordning av bygg- och anläggningsprojekt och information om projekten, krav på viss fysisk infrastruktur i byggnader och tillträde till den samt mer effektiva tillståndprocesser. Skyldigheterna i GIA är mer långtgående än i utbyggnadsdirektivet. Utöver nätoperatörer tillämpas skyldigheter på dels offentliga organ som äger eller kontrollerar fysisk infrastruktur, dels företag som tillhandahåller tillhörande faciliteter.

Den som ska förlägga nät med mycket hög kapacitet behöver ansöka om vissa tillstånd. GIA ställer krav på digitaliserade och effektiviserade tillståndsförfaranden, bland annat tidsfrister för behandling

Utredningen har i uppdrag att föreslå de anpassningar och kompletterande författningsbestämmelser som GIA ger anledning till, för att säkerställa att GIA ska kunna tillämpas på ett ändamålsenligt sätt i Sverige och att sådana nationella kompletteringar som GIA kräver genomförs i Sverige.

Regelrådet finner att beskrivningen av problem och syfte med förslaget är godtagbar.

Konsekvenser om ingen åtgärd vidtas

I konsekvensutredningen anges att om ingen åtgärd vidtas och någon reglering inte kommer till stånd skulle det innebära att det inte finns bestämmelser som gör att GIA kan tillämpas i praktiken och få ett effektivt genomslag. Det gäller särskilt reglering om uppdrag till myndigheter avseende den centrala informationspunkten, tvistlösning eller att anta vissa standarder eller tekniska specifikationer samt bestämmelser om sanktioner och överklagande. Sverige skulle då inte heller uppfylla sina skyldigheter enligt EU-rätten eftersom GIA kräver att medlemsstaterna hanterar detta nationellt. Om Sverige inte genomför bestämmelser om undantag innebär det vidare att vissa svenska skyddsbehov till viss del inte beaktas, vilket kan påverka totalförsvaret eller Sveriges säkerhet i övrigt.

Regelrådet finner att beskrivningen av konsekvenser av om ingen åtgärd vidtas är godtagbar.

Alternativa lösningar

I konsekvensutredningen hänvisar förslagsställaren till kapitel 7-23 i betänkandet för de olika alternativa lösningar som har övervägts för respektive förslag och de för- och nackdelar som bedöms finnas med dessa.

Regelrådet vill i denna del framföra följande. Regelrådet har översiktligt gått igenom nämnda kapitel 7-23 i betänkandet, och noterar att i kapitel 17 om fysisk infrastruktur i byggnader och fiberledningar framgår en alternativ lösning om att behålla egenskapskravet om bredbandsanslutning i PBL.¹ Regelrådet noterar också att förslagsställaren resonerar kring alternativa lösningar gällande tvistelösning i kapitel 20.

Regelrådet vill i denna del framföra följande. Det är värdefullt att förslagsställaren har resonerat kring alternativa lösningar. Av tydlighetsskäl hade de alternativa lösningar som övervägts med fördel kort kunnat sammanfattats i konsekvensutredningen. Med det sagt, kan den beskrivning som finns godtas.

Regelrådet finner att beskrivningen av alternativa lösningar är godtagbar.

Berörda företag

I konsekvensutredningen anges följande. De som berörs av förslaget är exempelvis operatörer, oavsett om de är statliga, regionala, kommunala eller privata. Det anges att cirka 200-300 operatörer är verksamma i Sverige. Andra som är berörda är byanäten, det anges att det finns cirka 500 byanät i Sverige. Gällande nätoperatörer påverkas dessa, oavsett om de är statliga, regionala, kommunala eller privata. Det anges att det är svårt att fastställa exakt hur många nätoperatörer som finns i Sverige eftersom sådan statistik inte finns samlad. Utredningen uppskattar att antalet uppgår till minst 700. Offentliga organ som äger eller kontrollerar fysisk infrastruktur påverkas, oavsett om dessa är statliga, regionala eller kommunala. Det anges att det finns 44 bolag med statligt ägande, cirka 2 000 kommunala bolag och 165 bolag som är hel- eller delägda av regioner i Sverige. Det anges att grupperna operatörer, nätoperatörer och offentliga organ är delvis överlappande. Alla operatörer är nätoperatörer. Vissa operatörer kan också vara offentliga organ. Vissa nätoperatörer kan vara offentliga organ. Vissa offentliga organ kan ha flera olika verksamheter som ingår i

¹ Betänkandet avsnitt 17.1.2.

definitionen nätoperatörer. I konsekvensutredningen anges att små och medelstora företag som är operatörer kommer att påverkas på samma sätt som andra operatörer.

Regelrådet vill i denna del framföra följande. Berörda företag utifrån antal och bransch framgår. Regelrådet har inte kunnat utläsa hur fördelningen ser ut mellan små, medelstora och stora företag gällande de primärt berörda företagen. Utöver de primärt berörda företagen påverkas potentiellt samtliga företag av en effektiv utbyggnad av gigabitinfrastruktur.

Regelrådet har förståelse för att det är svårt att hitta uppgifter, och det är värdefullt att utredningen anger att det inte finns statistik i samtliga avseenden. Beskrivningen av berörda företag blir därmed något oprecis, och det hade varit önskvärt med en komplettering gällande storleksmässig fördelning. Mot bakgrund av de redovisade utmaningarna, kan dock beskrivningen godtas i detta ärende.

Regelrådet finner att beskrivningen av berörda företag är godtagbar.

Påverkan på företagens kostnader och intäkter

I konsekvensutredningen anges att de största konsekvenserna av tillämpningen av GIA i Sverige för alla berörda är i huvudsak en följd av GIA i sig och de skyldigheter som följer av förordningen, inte av de nu remitterade förslagen. Det anges att det inte är utredningens uppdrag att analysera konsekvenserna av GIA och att konsekvensutredningen är begränsad till de förslag som lämnas i betänkandet.

Vidare anges att kommissionen har gjort en konsekvensanalys av sitt förslag till GIA. I sammanfattningen anges bland annat följande. På EU-nivå förväntas tillträde till fysisk infrastruktur och samordning av bygg- och anläggningsprojekt öka förläggningen av nät till 470 000 km. Kostnaden för utbyggnad av nät med mycket hög kapacitet skulle minska med 14,5 miljoner euro och statsstöd skulle kunna sänkas med 2,4 miljarder euro. 0,7 miljoner ton växthusgasutsläpp skulle kunna undvikas fram till 2030. Kommissionens förslag antas minska skillnaden mellan städer och landsbygd och ge ekonomiska fördelar, särskilt genom återinvestering av de förväntade besparingarna.

När det gäller kostnader innebär förslaget engångskostnader om 70 miljoner euro, inklusive 15 miljoner euro för tillhandahållare av elektroniska kommunikationsnät och 35-40 miljoner euro för lokala myndigheter, vilket mest hänför sig till tillståndsförfaranden och digitaliserade tillståndsplattformar. Resten är främst kostnader för offentlig förvaltning med anledning av förändringar rörande tillståndprocesser och digitala plattformar. Löpande kostnader om 6-7 miljoner euro för tvistlösningsorgan och centrala informationspunkter tillkommer.

Vidare anges att när dessa investeringar har gjorts förväntas förslaget leda till administrativa besparingar om 40 miljoner euro per år för operatörer med anledning till bättre tillgång till fysisk infrastruktur och förbättrade tillståndprocesser. Myndigheter, inklusive kommuner, förväntas också kunna göra besparingar med anledning av effektiviseringar.

Tvistlösningsorgan och centrala informationspunkter beräknas kosta en engångssumma om 10-15 miljoner euro och löpande kostnader om 6-7 miljoner euro. Samtidigt antas de lokala myndigheterna spara 3-4 miljoner euro årligen på den effektivisering av tillståndsförfarandena som digitaliseringen innebär och kraven att ge tillträde till icke nätrelaterad fysisk infrastruktur, exempelvis byggnader. Kommissionen anger vidare att medlemsstaternas nationella budgetar kan se besparingar om 2,4 miljarder euro i statsstöd som annars hade behövts för att ordna fiber till hemmet för 90 procent av hushållen.

Förslaget förväntas ge besparingar i administrativa kostnader om 40 miljoner euro per år för tillhandahållare av elektroniska kommunikationsnät. Det antas dessutom leda till besparingar för myndigheter, inklusive kommuner.

Regelrådet vill i denna del framföra följande. Förslagsställaren hänvisar i denna del till kommissionens konsekvensanalys, som tar sikte på samtliga medlemsländer i EU. Regelrådet har inte kunnat utläsa hur vare sig EU-förordningen eller det nu remitterade kompletterande förslaget påverkar svenska företag kostnads- och intäktsmässigt, vilket är en brist i redovisningen. Förslagets omfattning, med kostnads- och intäktsmässiga effekter är därmed okänt. Konsekvensutredningen är därför ofullständig i denna del och behöver kompletteras med beskrivningar av hur EU-förordningen samt de kompletterande svenska bestämmelserna påverkar svenska företag.

Regelrådet finner att beskrivningen av förslagets påverkan på företagens kostnader och intäkter är bristfällig.

Påverkan på konkurrens

I konsekvensutredningen anges att för företag i allmänhet förväntas förslaget leda till fördelar i form av bättre utbyggnad av nät med mycket högre kapacitet, vilket leder till bättre produktivitet för företagen. Minskning av olikheter mellan de olika medlemsstaterna förväntas minska hinder för växande företag, vilket i sin tur innebär en förbättrad konkurrenssituation för EU.

Regelrådet vill i denna del framföra följande. Som framgår ovan finns viss information, men den hade behövt kompletteras med mer specifika beskrivningar utifrån svenska företags förutsättningar. Utöver det hade det varit värdefull information med en beskrivning av hur de direkt berörda operatörerna påverkas, som behöver vidta åtgärder med anledning av förslaget, i jämförelse med de indirekt berörda aktörerna som framförallt kan ta del av fördelarna med ett snabbare bredband. Enligt Regelrådet bör konsekvensutredningen kompletteras med sådan information.

Regelrådet finner att beskrivningen av förslagets påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag är bristfällig.

Särskilda hänsyn till små och medelstora företag

I konsekvensutredningen anges att små och medelstora företag som är operatörer kommer att påverkas på samma sätt som andra operatörer.

Regelrådet vill i denna del framföra följande. Det som anges ovan är inte att se som en beskrivning av om särskilda hänsyn behöver tas till små och medelstora företag vid reglernas utformning. En sådan beskrivning kan innefatta resonemang som exempelvis om små och medelstora företag kan få nackdelar i förhållande till större företag, om mindre företag kan påverkas särskilt i något avseende och hur regelverken kan utformas utifrån små och medelstora företags förutsättningar.

Det hade även i denna del varit värdefull information med en beskrivning av de direkt berörda företagens förutsättningar, i jämförelse med de indirekt berörda företagens förutsättningar.

Avsaknaden av sådana beskrivningar medför att konsekvensutredningen är ofullständig i denna del.

Regelrådet finner att beskrivningen av om särskilda hänsyn behöver tas till små och medelstora företag vid reglernas utformning är bristfällig.

Åtgärder för att begränsa kostnader och andra negativa effekter

I konsekvensutredningen anges följande. För att säkerställa att förslagen inte medför mer långtgående kostnader eller begränsningar än vad som bedöms vara nödvändigt för att uppnå dess syfte har utredningen vid utformningen av förslagen gjort en proportionalitetsbedömning och beaktat de samhällsekonomiska konsekvenserna av förslagen. Det anges att utredningen till stora delar har begränsat förslagen till enbart sådana åtgärder som är nödvändiga för att uppfylla reglerna i GIA. Det anges att en närmare redogörelse för de proportionalitetsavvägningar som har gjorts finns i avsnitt 7-23 samt 24.3.

Regelrådet vill i denna del framföra följande. Det hade varit värdefullt med en kort sammanfattning av vilka åtgärder som har vidtagits för att begränsa kostnader och andra negativa effekter av förslaget, för de företag som får kostnader eller andra negativa effekter till följd av förslaget. Eftersom en närmare kostnadsbeskrivning för svenska företag saknas, så går det heller inte att förhålla förslagsställarens ställningstagande till något konkret.

Regelrådet finner att beskrivningen av vilka åtgärder som har vidtagits för att förslaget inte ska medföra mer långtgående kostnader eller begränsningar än vad som bedöms vara nödvändigt för att uppnå dess syfte är bristfällig.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

I konsekvensutredningen anges följande. De nya och ändrade författningarna föreslås träda i kraft den 12 maj 2026. Ändringarna i plan- och bygglagen och plan- och byggförordningen föreslås dock träda i kraft den 13 februari 2026. Tidpunkten för ikraftträdande bör utgå från när bestämmelserna i GIA ska börja tillämpas. Det flesta av GIA:s bestämmelser börjar tillämpas den 12 november 2025. Eftersom utredningen överlämnar betänkandet den 6 november 2025 är det inte realistiskt att föreslå ett ikraftträdande redan den 12 november 2025. Bestämmelserna bör dock träda i kraft så snart som möjligt. Den 12 maj 2026 är GIA fullt tillämplig och utredningen föreslår därför ikraftträdande det datumet, förutom för ändringarna i plan- och bygglagen och plan- och byggförordningen som i stället ska träda i kraft i samband med att artikel 10.1–10.3 i GIA ska börja att tillämpas.

Vidare anges att det är många som berörs av GIA och utredningens förslag. Mot bakgrund av detta och eftersom det rör sig om ny lagstiftning bedömer utredningen att det är viktigt att särskilda informationsinsatser utförs. Utredningen anser att det vore lämpligt att ge PTS i uppdrag att informera om GIA:s, kompletteringslagens och kompletteringsförordningens innehåll, med undantag för bestämmelserna som rör fysisk infrastruktur i byggnader och fiberledningar. Dessa bestämmelser och de standarder eller tekniska specifikationer som enligt GIA ska komplettera bestämmelserna vore det i stället lämpligt att Boverket informerar om. Utredningen anser att informationen bör ges både som allmän information på exempelvis myndigheternas webbplatser och som riktad information till berörda på det sätt som myndigheterna finner lämpligt.

Regelrådet vill i denna del framföra följande. Beskrivningen av behovet av speciella informationsinsatser kan godtas. Vad gäller det föreslagna datumet för ikraftträdande, så inträffar det en dryg månad efter att betänkandets remisstid har löpt ut. EU-förordningar är direkt tillämpliga i Sverige, dock hade det varit önskvärt med en reflektion kring datumet för

ikraftträdande och om det finns utmaningar för företagen gällande eventuell omställningstid i förhållande till datumet.

Trots det nämnda finner Regelrådet att beskrivningen av om särskild hänsyn behöver tas till tidpunkten för ikraftträdande är godtagbar.

Regelrådet finner att beskrivningen av behovet av speciella informationsinsatser är godtagbar.

Hur och när konsekvenserna kan utvärderas

I konsekvensutredningen anges följande. Av artikel 16 i GIA framgår att kommissionen senast den 12 maj 2028 ska överlämna en rapport om genomförandet av förordningen till Europaparlamentet och rådet. Rapporten ska innehålla en sammanfattning av effekten av de åtgärder som anges i förordningen och en bedömning av framstegen för att uppnå förordningens mål.

När det gäller konsekvenserna av förslagen anser utredningen att det är lämpligt att dessa utvärderas fem år efter att kompletteringslagen och kompletteringsförordningen har trätt i kraft. I samband med en sådan utvärdering bör det även utvärderas om det finns behov av att införa en skyldighet om tillträde till privata kommersiella byggnader samt om det finns behov av att inrätta ett organ för rådgivning om villkor för tillträde till sådan fysisk infrastruktur som ägs eller kontrolleras av offentliga organ.

Regelrådet vill i denna del framföra följande. Det hade varit önskvärt med ett tillägg av vilken aktör som förslagsställaren anser ska utföra utvärderingen av konsekvenserna av förslaget. Med det sagt, kan den beskrivning som finns godtas.

Regelrådet finner att beskrivningen av hur och när konsekvenserna av förslaget kan utvärderas är godtagbar.

Överensstämmelse med EU-rätten och om förslaget går utöver minimikraven

I konsekvensutredningen anges följande. De flesta förslagen har sin grund i GIA:s direkta krav eller möjligheter till nationell anpassning. Dessa förslag bedöms därmed överensstämma med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till EU.

Det lämnas också förslag som går utöver GIA:s krav och därmed utöver de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till EU. De förslag som avses är dels att den som driver byanät ska ha samma rättigheter som operatörer ges i GIA och kompletteringsförfattningarna, dels att myndigheten med ansvar för den centrala informationspunkten ska tillgängliggöra eller offentliggöra information om hur en operatör kan nå nationella digitala ingångspunkter eller centrala informationspunkter i vissa andra EU-länder. Förslaget om byanät bedöms inte vara särskilt belastande för nätoperatörer, offentliga organ eller behöriga myndigheter. Förslaget om viss kontaktinformation i den centrala informationspunkten bedöms inte vara nämnvärt belastande för PTS. Utredningen anser att förslagen har en positiv samhällsekonomisk effekt och att de positiva effekterna för utbyggnaden är större än pålagorna för nätoperatörer, offentliga organ, behöriga myndigheter eller PTS.

Regelrådet vill i denna del framföra följande. Det är värdefullt att det redovisas i vilka avseenden som förslagen går utöver EU-rätten, med en bedömning av de troliga effekterna av det.

Regelrådet finner att beskrivningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten, och om förslaget går utöver minimikraven, är godtagbar.

Övrigt som Regelrådet vill framföra

Regelrådet har inte funnit något annat att framföra i ärendet.

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 1 april 2026.

I beslutet deltog Anna-Lena Bohm, ordförande, Helena Fond, Roland Sigbladh och Lars Silver.

Ärendet föredrogs av Katarina Garinder Eklöv.

Anna-Lena Bohm
Ordförande

Katarina Garinder Eklöv
Föredragande